

maaske tage almindelig Forberedelses-eksamen, derved faa lettere og billigere Adgang til et saadant Studium, og for saa vidt er det i sin gode Orden, at det offentlige støtter denne Skole, der vanskeligt vil kunne staa paa egne Ben.

Men dette gælder ikke Realskolens Børneafdeling, som let kan volde den Fortræd, at Kommunens Folkeskole trykkes ned og faar Fattigskolens slappende og triste Præg over sig, medens Realskolen bliver en „fn“ Skole, hvorhen navnlig de velstillede Beboere sende deres Børn, skønt Folkeskolen maaske er pædagogisk set meget bedre. Dette er allerede Tilfældet enkelte Steder, men blev det almindeligt, vilde det være en social Ulykke.

Derfor maa det blive Opgaven for den fælles Folkeskoles Venner og for Lovgivningsmagten at udvikle og højne denne Skole, saa Realskolens Børneklasser efterhaanden blive overflødige. Saa vidt tør vi vel endnu ikke sige, at Folkeskolen er naaet, og derfor tør Udvalget heller ikke foreslaa, at hele den planlagte Understøttelse udmaales alene efter Elevantallet i Realklasserne og under udelukkende Hensyn til Skolens Karakter af virkelig Realskole.

Men Udvalgets vigtigste Ændringer pege i den Retning, nemlig Ændringsforslagene under Nr. 2, 6 og 7, som gaar ud paa for det første at hindre, at uegentlige Realskoler, der overvejende bestaa af Børneklasser, kunne faa Adgang til Understøttelse. Efter Ændringsforslag Nr. 2 skal Skolen nemlig have mindst 30 Elever i den egentlige Realskolé. Og for det andet vil Ændringsforslagene under 6 og 7 støtte den samme Grundbetragtning, idet hele og halve Fripladser sikres Eleverne i Realklasserne og da fortrinsvis Børn fra fattige Hjem, der anbefales af Lærer og Skolekommissionerne. Ændringsforslaget under Nr. 1 gaar ud paa at forhøje Statskassens Tilskud til en eventuel Pensionskasse for Realskolens Lærere saa meget, at Realskolerne i Kjøbenhavn og Frederiksberg kunne komme med.

Alle de andre af Udvalget stillede Ændringsforslag ere blot redaktionelle.

Et Mindretal (*K. M. Klausen og Wilmann*) stiller Forslag om, at Staten yder sin Støtte til kommunale Fortsættelsesskoler for den konfirmerede Ungdom.

Enhver, der har Interesse for Skolevæsen, maa ønske, at der for de Børn, som ere henviste til at søge deres Uddannelse i Folkeskolen, træffes Foranstaltninger til, at de efter Udskrivningen af denne kunne faa nem Adgang til at fortsætte deres Undervisning. Under den nuværende Ordning er det kun et lille Mindretal af den konfirmerede Ungdom, der lever under saadanne Forhold, at de kunne faa Lejlighed til at vedligeholde eller udvide de i Skolen erhvervede Kundskaber.

De allerfleste af de fra Folkeskolen udgaaede Elever leve ikke under saa heldige Forhold, og Følgen bliver derfor, at saare mange allerede faa Aar efter Udskrivningen af Skolen have glemt en stor Del af deres Børnelærdom. Den virksomste Maade til at raade Bod herpaa vilde være, at der oprettedes obligatoriske Fortsættelsesskoler, men da en saa vidtgaaende Reform bør fremmes ved særlig Lov, skal Mindretallet indskrænke sig til at foreslaa, at der ad frivillig Vej træffes Foranstaltninger, der kunne føre hen mod dette Maal.

Men da det neppe tør ventes, at Kommunerne i stort Tal ved egen Hjælp ville oprette saadanne Fortsættelsesskoler, stiller Mindretallet Forslag om, at Halvdelen af Udgifterne afholdes af Statskassen. Tilsgagnet om en saadan Støtte vilde for fremskridtsvenlige Kommunalraad være en kraftig Opmuntring til at skaffe Folkeskolen et vigtigt og betydningsfuldt Led i sin Organisation.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) I næstsidste Linie ombyttes „nævnte“ med „eksamensberettigede“ og sidste Linie ombyttes med følgende: